

naturligvis er en driftsudgift på lige fod med andre driftsudgifter, og som derfor ikke skattemæssigt bør behandles anderledes.

Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil gerne starte med at rose skatteministeren og sige tusind tak både for bemærkningerne til lovforslaget og også, fordi vi fik held til at få det her forslag fra CD i tidernes morgen igenem.

Naturligvis skal arbejdsgivere have lov til at betale for alkoholafvænnning for medarbejdere, uden at medarbejderen skal straffes af skattevæsenet, for vi mener jo, at arbejdsgiveren egentlig gør samfundet en tjeneste med sit tilbud.

Det, forslaget går ud på, er jo at styrke virksomhedernes sociale ansvar, og vi mener ikke, det kan være meningen, at skattesystemet straffer medarbejdere i virksomheder, som tager et socialt ansvar. Ideen om virksomhedernes sociale ansvar er jo, at arbejdsgiveren skal kunne give de ansatte en hjælpende hånd, og i CD mener vi, at virksomhederne netop ved problemer med alkoholmisbrug har mulighed for at gøre denne særlige indsats, som jo i dag straffes af skattevæsenet. Det sker, på trods af at det er blevet erkendt i den offentlige sektors forebyggelse af alkoholmisbrug, at indsatsen på arbejdspladsen har den allerstørste betydning.

En medarbejder, der tager imod en arbejdsgivers tilbud, kan i mange tilfælde meget nemt komme til at betale over halvdelen af det, som en behandling har kostet, i skat, og det kan jo i mange tilfælde betyde, at en medarbejder siger nej til et tilbud, på trods af at der er ventelister eller mangel på tilbud fra det offentlige system.

At en medarbejder må vente længe på behandling, kan også medføre, at man måske kommer i den ulykkelige situation, at man bliver nødt til at fyre en ellers meget god medarbejder. For det andet kan medarbejderens afslag på et tilbud fra arbejdsgiveren jo betyde, at behandling slet ikke bliver foretaget, og så er man jo ude i en meget forfærdelig situation.

I CD mener vi også, at problemet med alkoholmisbrug er underprioriteret i forhold til de betragtelige samfundsmæssige omkostninger. Sundhedsministeriets rapport fra januar 1997 om de samfundsmæssige konsekvenser giver et tydeligt billede af den samfundsbelastning, som alkoholmisbruget medfører. Det drejer sig om mellem 9 og 12 mia. kr. om året.

Den omstændighed, at skattevridet skal gælde alle medarbejdere, bundet vel også i, at der har været et flertal, før denne her lov blev vedtaget. I CD mener vi, at erhvervslivet med det forslag har fået et nyt tilbud, de kan give deres medarbejdere, og det synes jeg at vi alle sammen skal glæde os over.

Jeg vil også lige nævne, at dette forslag adskiller sig fra CD's beslutningsforslag ved, at vi oprindeligt foreslog, at alkoholafvænnning skulle opnå skattefrihed, hvis den pågældende afvænnning havde fået en blåstempling af Sundhedsministeriet.

Som vi kan se, kræver denne blåstempling et betydeligt arbejde, som ikke kan gennemføres nu, men som vi fornemmer man er i gang med. I CD er vi derfor glade for, at forslaget er formuleret med det krav, at der gives skattefrihed, hvis blot der foreligger lægeerklæring om, at den pågældende medarbejder har behov for behandling.

Vi mener dog i CD, at der på lang sigt eller på et lidt kortere sigt måske bør ske en kortlægning af afvænningsstilbudene. Vi mener, det må være i den offentlige sektors interesse, at kommuner og amter ofte bruger de private behandlingstilbud.

Men alt i alt, tak til alle, der har støttet det her forslag.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget om skattefrihed vedrørende alkoholafvænnning. Forslaget medfører en række fordele, i og med at virksomhederne får endnu bedre muligheder for at støtte den enkelte medarbejder ved at udvise et socialt ansvar.

På den måde støttes medarbejderen til at løse et påtrængende problem, og samtidig er der en mulig gevinst for virksomheden ved, at en medarbejder har en bedre trivsel og dermed større effektivitet og dermed større effektivitet og kvalitet i arbejdet.

Ressourcemæssigt medfører en afgrænset ordning om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning, at der primært involveres andre offentligt ansatte medarbejdergrupper end decideret sundhedspersonale. Og vi er nødt til at erkende, at sundhedspersonale i form af læger, sygeplejersker osv. i dag er en mangelvare, det er en knap ressource. Den ordning, som vi får med det her lovforslag, betyder, at der ikke trækkes på sundhedsvæsenets i forvejen knappe ressourcer, hvoraf man kunne